

Sygn. akt VI GC 2589/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko **S. P.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego S. P. kwotę 3 617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2589/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 września 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego S. P. kwoty 37 724,82 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły umowę numer (...), której przedmiotem było dostarczanie pozwanemu paliwa gazowego do punktu odbioru przy ulicy (...) w C.. W związku z wymianą zaciętego gazomierza w tej lokalizacji (P. (...)) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała odczytu i korekty dodatniej, w związku z czym wystawiona została faktura numer (...), faktura numer (...) orz faktura korygująca numer (...). Mimo wezwania do zapłaty należności wynikających z powyższych faktur, pozwany ich nie uiścił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym z dnia 05 października 2018 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 6095/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany S. P. wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa i wskazując, że zawarł przedmiotową umowę z innym podmiotem, tj. z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W.. Nadto pozwany wskazał, że

powód nie wykazał, że wstąpił w prawa wierzyciela wynikające z tej umowy oraz podniósł, że nie dostarczył pozwanemu paliwa gazowego, za które dochodzi zapłaty.

Pozwany wskazał również, że w dniu 19 października 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. stwierdziła, że licznik odmierzający ilość gazu zużytego przez pozwanego jest zacięty i dokonała jego wymiany, przy czym w protokole wskazano, że plomby zabezpieczające licznik są nienaruszone, a jedynymi urządzeniami pobierającymi gaz są dwie nagrzewnice. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała korekty dodatniej poprzez wyszacowanie gazu zużytego na podstawie średniodobowego zużycia w okresie od dnia 19 października 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku i na tej podstawie powód wystawił faktury. Pozwany złożył odwołanie wskazując, że w okresie, za który powód domaga się zapłaty nagrzewnice gazowe były zdemontowane, a budynek był ogrzewany piecem węglowym. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała korekty i poinformowała, że wystąpiła do sprzedawcy gazu – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o obciążenie pozwanego za okres, gdy nagrzewnice były zainstalowane, tj. za okres od dnia 10 października 2017 roku do dnia 19 października 2017 roku. Za ten okres oszacowano zużycie gazu w ilości 386 m³ zgodnie z obowiązującą taryfą numer 6 dla usługi dystrybucji gazu wysokometanowego na podstawie średniodobowego zużycia za okres od 19 października 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku.

Pozwany zarzucił, że powództwo zostało wytoczone przez nieuprawniony podmiot, jest przedwczesne i bezpodstawne – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. uznał bowiem reklamację pozwanego za zasadną, wobec czego pozwany powinien zostać obciążony za zużycie gazu w ilości 386 m³. Jednocześnie pozwany wskazał, że taryfa numer 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego nie była i nie jest elementem umowy, gdyż weszła w życie w 2015 roku, jest taryfą operatora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a nie powoda i nie została doręczona pozwanemu zgodnie z art. 384 k.c. Nadto pozwany zakwestionował również możliwość zastosowania klauzuli 5.2.3 tej taryfy, zgodnie z którą w przypadku braku możliwości ustalenia wielkości korekty w oparciu o odczyty wskazań układu pomiarowego, podstawę do wyliczenia korekty stanowi średniodobowe zużycie paliw gazowych ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta. Jak wskazał bowiem pozwany istniała możliwość ustalenia wielkości zużycia gazu w oparciu o wskazania zamontowanego licznika pomiarowego, który stanowił własność operatora i który ponosi odpowiedzialność za jego uszkodzenie.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 17 grudnia 2018 roku” (data prezentaty: 2018-12-20, k. 75-72 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. cofnął pozew co do kwoty 37 454,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty – wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, podtrzymując żądanie zasądzenia od pozwanego S. P. kwoty 270,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W związku z dokonaną w dniu 05 listopada 2018 roku przez pozwanego S. P. zapłatą powyższej kwoty, pismem z datą w nagłówku „dnia 29 marca 2019 roku” (data prezentaty: 2019-04-05, k. 142 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. cofnął pozew co do kwoty 270,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty – wraz ze zrzeczeniem się roszczenia podtrzymując żądanie zasądzenia kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2009 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (sprzedawca) oraz S. P. (obiorca) zawarli umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego do obiektu zlokalizowanego w C. przy ulicy (...), przy czym odbiór paliwa gazowego miał następować poprzez urządzenia gazowe w postaci dwóch sztuk nagrzewnic gazowych.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony, zaś integralną jej część stanowiły ogólne warunki umowy oraz taryfa (wyciąg). S. P. oświadczył, że przed zawarciem umowy otrzymał od sprzedawcy powyższe dokumenty.

Zgodnie z punktem I.1.i ogólnych warunków umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego taryfa stanowiła stosowany przez sprzedawcę zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, na podstawie której rozliczana miała być umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego odbiorcy, wprowadzana jako obowiązująca dla określonych w niej odbiorców w trybie określonym ustawą Prawo Energetyczne i nieodpłatnie udostępniona odbiorcom w miejscach obsługi klientów lub opublikowana na stronie internetowej sprzedawcy.

umowa numer (...) – k. 19-20 akt, ogólne warunki umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego – k. 19-24 akt, protokół uruchomienia instalacji gazowej poprzez napełnienie gazem i odpowietrzenie – k. 25 akt

W dniu 01 sierpnia 2014 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarli umowę przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na podstawie której (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. tytułem wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego w zamian za objęcie nowych udziałów przeniósł na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zorganizowaną część przedsiębiorstwa obejmującą wszystkie składniki materialne i niematerialne wchodzące m. in. w skład (...) szczegółowo określone w umowie i załącznikach.

umowa przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – k. 82-120 akt

W dniu 19 października 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała u S. P. wymiany uszkodzonego licznika rejestrującego zużycie paliwa gazowego w obiekcie zlokalizowanym w C. przy ulicy (...).

W związku z powyższym, pismem z dnia 20 grudnia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpiła do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z wnioskiem o dokonanie korekty dodatniej za pobrane paliwo gazowe, zgodnie z obowiązującą taryfą numer 3 dla usługi dystrybucji gazu wysokometanowego p 5.2.3 za okres od dnia 18 sierpnia 2016 roku do dnia 19 października 2017 roku w ilości 18 347 m³ wyszacowanej na podstawie średniodobowego zużycia za okres od dnia 19 października 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku.

zlecenie wymiany licznika – k. 31 akt, protokół wymiany rejestratora – k. 32-33 akt, pismo – k. 30 akt, protokół kontroli – k. 49-50 akt

W dniu 19 października 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił S. P. fakturę numer (...) na kwotę 439,34 złotych tytułem należności za sprzedane i dostarczone paliwo gazowe w okresie od dnia 14 sierpnia 2017 roku do dnia 19 października 2017 roku.

W dniu 13 marca 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił S. P. fakturę korygującą numer (...) do faktury numer (...), z której wynikała należność do zapłaty w kwocie 38 707,75 złotych w terminie do dnia 27 marca 2018 roku, tytułem należności za sprzedane i dostarczone paliwo gazowe w okresie od dnia 14 sierpnia 2017 roku do dnia 19 października 2017 roku.

W dniu 11 kwietnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił S. P. fakturę korygującą numer (...) do faktury numer (...), z której wynikało, że należność do zapłaty została zwiększona o kwotę 17,72 złotych, zaś ogólne zadłużenie wynosiło 37 742,54 złotych.

faktury – k. 26, 27-28, 29 akt

Pismem z dnia 27 kwietnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał S. P. do zapłaty kwoty 37 742,54 złotych stwierdzonej fakturami numer (...) na kwotę 37 724,82 złotych i numer (...) na kwotę 17,72 akt.

S. P. po otrzymaniu faktury z dnia 13 marca 2018 roku oraz wezwania do zapłaty złożył reklamację do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wskazując, że w okresie od dnia 18 sierpnia 2016 roku do dnia 19 października 2017 roku nie korzystał z dostawy gazu, gdyż w tym okresie obiekt był ogrzewany węglem, a nagrzewnice były zdemontowane.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przez operatora sieci gazowej (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pismem z dnia 28 sierpnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformowała S. P., że przedstawione dowody demontażu i montażu nagrzewnic gazowych są wystarczające do uznania korekty zużycia gazu, wobec czego odstępuje od wystawionej korekty zużycia gazu w ilości 18 347 m³ za okres od dnia 18 sierpnia 2016 roku do dnia 19 października 2017 roku. Nadto poinformowano S. P., że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpi do sprzedawcy gazu o obciążenie odbiorcy zużyciem gazu za okres, kiedy nagrzewnice były zainstalowane, a na obiekcie znajdował się uszkodzony gazomierz, tj. za okres od dnia 10 października 2017 roku do dnia 19 października 2017 w ilości 386 m³, przy czym ilość ta została wyliczona na podstawie taryfy numer 6 dla usługi dystrybucji gazu wysokometanowego p 5.2.3 na podstawie średniorocznego zużycia za okres od dnia 19 października 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku.

odwołanie – k. 53-54 akt, pismo – k. 55 akt, protokół demontażu nagrzewnic z dnia 15 sierpnia 2016 roku – k. 56 akt, protokół – k. 57 akt, pisma – k. 62-66 akt, decyzja – k. 67 akt, wezwanie do zapłaty – k. 34-35 akt

W dniu 24 października 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił S. P. fakturę korygującą numer (...) do faktury numer (...), z której wynikała należność do zapłaty w kwocie 270,17 złotych w terminie do dnia 24 października 2018 roku, tytułem należności za sprzedane i dostarczone paliwo gazowe w okresie od dnia 14 sierpnia 2017 roku do dnia 19 października 2017 roku.

faktura korygująca – k. 80-81 akt, pismo – k. 79 akt

W dniu 05 listopada 2018 roku S. P. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 270,71 złotych.

potwierdzenie zapłaty – k. 130 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 01 marca 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. B. oraz zeznań stron, albowiem okoliczność demontażu nagrzewnic nie była sporna, co więcej okoliczność ta została uznana przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a następnie przez powoda jako uzasadniająca korektę oszacowanego zużycia przez pozwanego paliwa gazowego w spornym okresie.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 17 grudnia 2018 roku” (data prezentaty: 2018-12-20, k. 75-72 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. cofnął pozew co do kwoty 37 454,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty – wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, podtrzymując żądanie zasądzenia od pozwanego S. P. kwoty 270,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Odpis powyższego pisma został doręczony pełnomocnikowi pozwanego z obowiązkiem ustosunkowania się do zawartej tam treści, pod rygorem uznania, że nie jest kwestionowane. Z uwagi na bezskuteczny wpływ – z dniem

30 stycznia 2019 roku – wyznaczonego terminu, Sąd po myśli art. 230 k.p.c. okoliczności zawarte w tym piśmie dotyczące ilości zużytego gazu i naliczonej za jego zużycie należności uznał za przyznane. Stąd też za spóźnione Sąd uznał oświadczenie pełnomocnika pozwanego złożone na rozprawie w dniu 01 marca 2019 roku, w którym wskazał on, że odnośnie żądanej kwoty 270,17 złotych pozwany podnosi zarzuty takie, jak wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a nadto, że dokonał on zapłaty tej kwoty „dla świętego spokoju”.

W związku bowiem z dokonaną w dniu 05 listopada 2018 roku przez pozwanego S. P. zapłatą powyższej kwoty, pismem z datą w nagłówku „dnia 29 marca 2019 roku” (data prezentaty: 2019-04-05, k. 142 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. cofnął pozew co do kwoty 270,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty – wraz ze zrzeczeniem się roszczenia podtrzymując żądanie zasądzenia kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie zaś do art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew w całości wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Sąd zaś oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrywał się, ażeby była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Uznając zatem, iż czynność ta jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczeń o cofnięciu pozwu (punkt pierwszy wyroku).

W niniejszej sprawie, uwzględniając powyższe oświadczenia o cofnięciu pozwu, powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego S. P. jedynie kosztów procesu.

Poza sporem pozostawało, że strony (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – następcę prawnego (...) spółki akcyjną z siedzibą w W. i S. P. łączyła umowa, której przedmiotem była sprzedaż i dostarczenie pozwanemu paliwa gazowego do wskazanego w umowie obiektu. Niesporne ostatecznie było również, że pozwany S. P. w okresie od dnia 10 października 2017 roku do dnia 19 października 2017 roku zużył paliwo gazowe w ilości 386 m³, za co powód domagał się kwoty 270,17 złotych, a która to kwota została przez pozwanego uiszczona.

Jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, oświadczenie powoda w przedmiocie częściowego cofnięcia pozwu z ograniczeniem żądania do kwoty 270,17 złotych doręczono pełnomocnikowi pozwanego z obowiązkiem ustosunkowania się do zawartej tam treści, pod rygorem uznania, że nie jest kwestionowane. Z uwagi na bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu, Sąd po myśli art. 230 k.p.c. okoliczności zawarte w tym piśmie dotyczące ilości zużytego gazu i naliczonej za jego zużycie należności uznał za przyznane. Stąd też oświadczenie pełnomocnika pozwanego złożone na rozprawie, w którym wskazał on, że odnośnie żądanej kwoty 270,17 złotych pozwany podnosi zarzuty takie, jak wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty, nie mogły skutecznie podważyć zasadności żądania pozwu, jako spóźnione. Przy czym Sąd zważył, że powód wykazał swoją legitymację procesową. Nadto, Sąd miał na uwadze, że pozwany dokonał zapłaty żądanej kwoty 270,17 złotych, przy czym okoliczność podnoszona przez pełnomocnika pozwanego, że uczynił to „dla świętego spokoju” pozostawała całkowicie gołosłowna, pozwany dokonał zapłaty w toku procesu, a więc gdy między stronami trwał spór, a jednocześnie nie zastrzegł obowiązku zwrotu, ani też nie oświadczył, że czyni to celem uniknięcia przymusu. Zgodnie zaś z poglądem prezentowanym w doktrynie oraz orzecznictwie przedmiotu, który to pogląd podziela niniejszy Sąd, nawet częściowe wykonanie zobowiązania jest traktowane jako uznanie całego roszczenia przez dłużnika. Takim uznaniem jest więc tym bardziej całkowita zapłata dochodzonej należności, bez jakiegokolwiek zastrzeżenia jej zwrotu (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 26 sierpnia 2004 roku, sygn. akt I CK 133/04). Skoro zatem pozwany w toku postępowania zapłacił całą należność główną objętą pozwem (uwzględniając wcześniejsze jego ograniczenie) nie budziło wątpliwości Sądu, że tą czynnością dokonał on

uznania w tym zakresie przedmiotowego roszczenia znajdującego oparcie w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 755) .

Odnosnie kosztów procesu, to Sąd zważył, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Przepis art. 100 k.p.c. wskazuje natomiast, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Niewątpliwie w niniejszej sprawie wskazać należy, że powód wygrał sprawę jedynie w nieznaczej części żądania, tj. jedynie odnośnie zapłaconej przez pozwanego kwoty 270,17 złotych, a zatem w 0,72%. W ocenie Sądu całością kosztów procesu należało zatem obciążyć powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., o czym Sąd orzekł w punkcie drugim i trzecim wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. zasądając od niego na rzecz pozwanego kwotę 3 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (punkt drugi wyroku), w pozostałym zaś zakresie – uznając je za uiszczone (punkt trzeci wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 01 czerwca 2019 roku